

ogsaa af dette høje Ting. Om nu dette Tilskud maa siges at være det absolut rette Statstilskud at give til Arbejdsløsheds-kasserne, derom kan der være og er der jo delte Meninger. Jeg skal ikke udtale mig derom, hverken om det er det rette, eller om Tilskuddet hellere skulde være enten større eller mindre, men jeg skal sige, at da man i Fjor med saa stor Tilslutning fra alle Sider enedes om at fastsætte det til det Beløb, jeg nu nævnedes, tror jeg, at det var rigtigst i Aar at blive staaende ved dette Statstilskud. Den højtærede Minister har imidlertid nu foreslaaet, at der skal gives et yderligere Statstilskud til de Arbejdsløsheds-kasser, som vil henlægge til den Reservefond, som omtales i § 16, og at dette Statstilskud skal beløbe sig til $\frac{1}{6}$ af de ubemidlede nydende Medlemmers Bidrag. Jeg tror ikke, dette Forslag er betimeligt efter det Resultat, der naaedes ved Forhandlingerne om Statstilskuddet i Fjor, jeg tror, at det var rigtigst, at vi blev staaende ved den Afgørelse, der da blev truffet. Jeg billiger heller ikke dette Forslag af den Grund, at selv om man skulde gaa til et forøget Statstilskud, er jeg langt fra sikker paa, at det skulde gives paa den af den højtærede Minister i Aar foreslaaede Maade, at det forøgede Tilskud skal bruges som Støtte under ekstraordinære Arbejdsløshedsforhold. Tidligere har Lovgivningen i hvert Fald haft den Opfattelse, at det under ekstraordinære Arbejdsløshedsforhold var Kommunerne, der skulde træde hjælpende til, og det synes ogsaa saa meget mere rimeligt, som det i sidste Instans er Kommunerne, der maa træde til og hjælpe sine trængende Borgere, naar disse af en eller anden Grund ikke kan hjælpe sig selv. Men selv om man skulde gaa til et forøget Statstilskud og det skulde gives til de Arbejdsløsheds-kasser, der vilde henlægge til Reservefonden, tror jeg i alt Fald ikke, at Forslaget skulde stilles, som det nu er stillet, nemlig uden at være sat i Forhold til det Tilskud, der af vedkommende Kasse selv henlægges til Reservefonden. Som Forslaget er stillet, er det kun nødvendigt, for at dette yderligere Bidrag af $\frac{1}{6}$ af de ubemidlede nydende Medlemmers Bidrag skal kunne faas, at der henlægges til Reservefonden, uanset hvor meget eller hvor lidt der henlægges. Henlæggelsen skal være godkendt af Arbejdsløshedsnævnet, der skal gøre Indstilling, og Ministeren godkende den, men der staaer ikke noget i Lovforslaget om, at der skal gives et bestemt Beløb, eller at det, som Staten skal

give, skal staa i et vist Forhold til det Beløb, vedkommende Kasse henlægger, saaledes som det gælder om de almindelige Bidrag. En saadan Bestemmelse synes jeg i alle Tilfælde burde indsættes, hvis der skulde gives noget paa den Konto. Men jeg tror, som sagt, ikke, det er rigtigst for Tiden at gaa videre med Statstilskud til denne Sag, end man fra alle Sider blev enig om i Fjor, og denne Opfattelse deles ogsaa af mit Parti. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Sonne: Som allerede paapeget af de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, er det et velkendt Lovforslag, vi her beskæftiger os med, idet Forslaget, som det her er forelagt, kun paa forholdsvis faa Punkter afviger fra det tilsvarende Lovforslag, der blev forelagt her i Fjor. Under disse Omstændigheder er der for mig heller ikke Anledning til at komme ind paa en nærmere Omtale af Forslagets Princip og Formaal, idet ogsaa jeg erkender, at Udviklingen af Arbejdsløshedsforsikringen her i Landet i det Tidsrum, der er forløbet siden Loven af 9. April 1907, har retfærdiggjort den Enstemmighed, hvormed Rigsdagen i Samlingen 1906 enedes om at betragte den paagældende Lov som en god og betimelig Lov. Det er, som allerede paapeget, kun faa Punkter, om hvilke der ved Forhandlingerne her i Tinget og mellem Tingene indbyrdes i Fjor raadede Uoverensstemmelse angaaende Lovens Affattelse. Saaledes som Lovforslaget nu er forelagt, er de paagældende Punkter indeholdte i §§ 10 og 14 samt i §§ 18 og 19 vedrørende Sættelsen af Arbejdsløshedsnævnet. Følgende det Eksempel, der er givet af ærede foregaaende Talere, skal jeg kun dvæle ved et Par af de Punkter, om hvilke der raader Uoverensstemmelse.

Jeg nævner i saa Henseende først den Bestemmelse, Landstinget vedtog i Fjor i Tilslutning til § 14, og som gik ud paa, at naar den offentlige Arbejdsanvisning har naaet den fornødne Udvikling, fastsætter Indenrigsministeren, at forudgaaet forgæves Henvendelse til det nærmest liggende offentlige Arbejdsanvisningskontor — vel at mærke, hvis et saadant findes i det Amt, hvor den paagældende har Ophold — skal være Vilkaar for, at Arbejdsløsheds-kassen maa udbetale Understøttelse. Denne Bestemmelse er strøget i Forslaget, som det her foreligger, og den højtærede Minister udtalte ved Forelæggelsen, at